

Сьогодні Віллі запросив своїх друзів Марі та Томаса здійснити торговельну поїздку на судні «Пелікан», капітаном якого був його тато. Месьє Муді, папуга дідуся Марі та Томаса, також вирушив у подорож.

— Гр-р-р! Ліворуч по курсу земля! Ліворуч по курсу земля! — вигукнув месьє Муді, махаючи крилами.

— Ти маєш рацію! Ми прибуваємо на острів Бабунів, — відповів йому тато Віллі, кремезний, але, як і син, у маленьких круглих окулярах. —

Підзорна труба не потрібна, якщо ти виліз на щоглу корабля!

— Острів Бабунів... — пробурмотів Віллі, розгортуючи свою «Велику книгу про Південні острови».

Згодом, знайшовши потрібну сторінку, він голосно прочитав:

— Острів Бабунів — це крихітний острів, укритий лісом, здебільшого заселений мавпами-ревунами, яких також називають бабунами.

Навіть у морі Віллі ніколи не полішав своїх книг. Саме завдяки їм він багато чого дізнався, ось чому друзі прозвали його Віллі-Розумником.

— Синку, відклади свої книги і швидко допоможи приготувати товари, що повеземо на острів!

Мандрівники навантажили десяток невеличких дерев'яних ящиків на шлюпку і вирушили у подорож.

Шлюпка наближалася до берега, і дедалі чутнішими ставали крики мавп-ревунів.

На березі троє людей чекали на товари.

— Ласкаво просимо на острів Бабунів! — вигукнув чоловік з великими вусами. Мене звуть Жорж, це моя сестра Естель і наш дідусь Жак.

— Легендарний Жак! — додав старий чоловік, розмахуючи палицею.

На його беззубому роті з'явилася широка посмішка. Томас позадкував, побачивши, що старий наближається.

— Упевнений, що ви приїхали за скарбом, — пробурмотів дідусь Жак до дітей.

— За скарбом? — перепитав Віллі, вирячивши очі.

До розмови долучилася онука старого пірата:

— Не звертайте уваги на його слова! Він збожеволів відтоді, як його корабель затонув у Південних морях.

Почувши це, Легендарний Жак обурився:

— Ці кляті морські розбійники атакували нас з настанням темряви! Але ми не здалися. Завдяки залпам із гармати ми потопили їхній корабель. На

